

GYÓGYULÁS CSODÁK ÁLTAL

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. június 02.

Gyógyulás csodák által – ezt a címet adtam a mai tanításnak. Ma is a gyógyulásról lesz szó, mégpedig a gyógyulással kapcsolatos csodákról, a csodás gyógyulásokról. Nagyon sok hagyományos gyülekezet van, akik nem karizmatikus, inkább antikarizmatikus gyülekezetek. Mindjárt megmagyarázom, hogy értsétek. A karizmák a szellemi ajándékokat jelentik, nem a karizmunkat, a görögben a karizma a szellemi ajándék. Tudjuk, hogy pünkösd napján kitöltetett a Szent Szellem, és a Szent Szellem adta a szellemi ajándékokat. Ma nem mindenki fogadja el a Szent Szellem ajándékait. Nagyon sokan úgy gondolják, hogy most már kihaltak az apostolok, ezzel megszűntek a csodák és egyáltalán nincsenek csodák. Vannak ilyen próbálkozások, hogy a Bibliából, az Igéből, Isten beszédéből kivegyék a csodákat, ezek nem új próbálkozások. Már az 1. és 2. században voltak olyanok, akik azt mondták, hogy mítosztalanítani kell Isten Igéjét. Már eleve ez a mítosz szó is sértő, ugyanis a kereszténység nem mítosz, nem egy kitaláció. Jézus Krisztus valóságos személy, és a mi hitünk az Ő valóságos személyében van, az Ő halálában és az Ő feltámadásában. Ez a mi keresztény hitünk alapja. Jézus elküldte a Szent Szellemet, miután felment a mennybe. Az Apostolok cselekedetei 1. fejezetének 8. versében azt olvassuk:

Apostolok cselekedetei 1,8.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Ezt a tanítványoknak mondta és ezután Jézus felvitetett a mennybe. Jézus megígérte a Szent Szellemet a tanítványoknak és azt mondta, hogy én elmegyek, de nem hagylak titeket árvakul, hanem elküldöm hozzátok az Atya ígését. Az igazság szellemét, aki megfeddi majd a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében. Ítélet tekintetében, hogy e világnak a fejedelme megítéltetett. Igazság tekintetében, hogy Jézus az Atyához megy. A bűn tekintetében pedig, hogy akik nem hisznek Őbenne. Tehát a Szent Szellem tesz bizonyosságot a világnak. A Szent Szellem nélkül nem tudjuk végezni a szolgálatunkat. Vesztek erőt. Milyen erőt? A Szent Szellem nem egy erő. Ő nem egy személytelen erő, hanem Ő egy személy. A Bibliában nem szerepel úgy, hogy Szentháromság, de mi hiszünk a Szentháromságban. Az Atya, Fiú, Szent Szellem három személy, egy Isten. Egy létezőben három személy, ez a mi keresztény hitünk alapja. Ha pedig hisszük a teljes Szentírást, akkor nem lehet kivenni belőle a természetfelettit, hiszen mi természetfeletti Istent szolgálunk. Ha a Bibliából kivesszük a természetfelettit, kivesszük a Szent Szellemet, kivesszük a jeleket, a csodákat, akkor nem marad más, mint egy üres vallás, egy üres klub, vagy akár hobbisták, vagy valamilyen rajongók csoportja.

Tehát a Szent Szellem személye által szolgált Jézus itt a földön. Ezt nagyon sokan nem értik, pedig ez egy alap dolog. A Filippi levél 2. részében van, hogy Jézus az isteni hatalmából kiüresítette magát, szolgálai formát vett fel és mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, a keresztfának a haláláig. Tehát Ő ugyanúgy Isten volt, mint ember, de itt a földön nem az isteni hatalmával szolgált, hanem Isten Szellemének erejével. Tehát amikor rászállt a Szent Szellem, onnantól kezdte meg Jézus a földi szolgálatát, a Szent Szellem erejével. Mivelhogy a Szent Szellem Isten természetfeletti, ugyanúgy természetfeletti dolgokat végez. Azt kell megértenünk, hogy Isten nem változik. A Szent Szellem sem változik. Jézus azt mondta, hogy nálam nélkül semmit nem tehettek. Nem azt mondta a tanítványoknak, hogy menjetek és majd a saját erőtokból boldoguljatok, ahogy akartok, hanem azt, hogy elküldöm a Szent Szellemet, aki által maga Jézus is végezte a csodákat és amikor a János evangélium 14,12. fejezetében azt mondja Jézus, hogy:

János 14,12.

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Jézus nem mondta azt, hogy figyeljétek ide tanítványaim! Most látjátok, hogy én miket teszek, de ti aztán ezt meg ne próbáljátok, hanem bátorította, biztatta őket arra, hogy tessék ugyanúgy a Szent Szellem erejével kimenni és szolgálni! Még Jézus meg sem dicsőült, meg sem halt, már kiküldte a tanítványokat. A Szellem erejével rájuk lehelt, hogy a Szellem erejével munkálkodjanak. Világos utasításokat adott. Az utasításokban mindig benne volt először is az Evangélium hirdetése. Ha az Evangélium hirdetésében nincsen benne a természetfeletti, nincsen benne a Szent Szellem, akkor mi nem tudjuk meggyőzni az embereket és nagyon sokan követjük el azt a hibát, hogy megpróbáljuk észérvekkkel meggyőzni az embereket Jézus Krisztusról, az Ő haláláról és feltámadásáról. Nem tudjuk megtenni. Ezt az ember a természetes képességéből nem tudja megtenni, egyedül Isten Szelleme, aki bizonyosságot tesz az elveszettnek az elveszett voltáról, mert a Szent Szellem az, aki meggyőzi az embereket. A mi feladatunk az, hogy hirdessük. A Szent Szellem majd elvégzi a többit, az nem a mi dolgunk.

Jézus, amikor elküldte a tanítványait, akkor elmondta nekik, hogy csodák fognak történni, természetfeletti dolgok fognak történni, sőt természetfeletti dolgokat fog végezni Isten rajtatok keresztül. Betegeket gyógyítatok, halottakat támasszatok fel, poklosokat tisztítatok! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok. Tehát így küldte ki őket Jézus, hogy ördögöket űzzenek, poklosokat tisztítsanak és ezt nem tudja az ember megtenni a természetes képességéből. Ezt egyedül Isten Szellemének az erejéből tudja elvégezni. Na, igen ám, de Jézus meghalt, megdicsőült, kihaltak az első apostolok. Akkor most mi van velünk? Nézzük Jézus utasítását, és ide kell, hogy visszatérjünk, az alapokhoz:

Márk 16,17-18.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Ezt mondta Jézus és ha megnézzük a Máté evangéliuma 28-as részét, akkor hasonló dolgokat mondott. Nagyon sokan mondják, hogy azt csak az első apostoloknak mondta és most már nincsenek a korai apostolok és megszűntek a csodák. Ezzel a gondolkozásmóddal van egy kis probléma. Hogy a csodák Istentől vannak és nem az apostoloktól. Úgyhogy mindegy, hogy hány apostol hal ki, vagy hány tanítvány hal ki, a csodákat Isten végzi és ma is végzi, mert Isten nem változott. Ma te vagy az, aki itt vagy. Az apostol mit jelent? Azt jelenti, hogy küldött. Igaz? Tehát ma Isten bennünket küldött el. Mindig az éppen a földön élő gyülekezet feladata az, hogy megtegye, amit Jézus mondott, tehát én nem látok semmi okot arra, hogy mi bármi mást tegyünk, mint amit Jézus mondott, amit a korai tanítványainak is parancsolt. A mi feladatunk, hogy higgyünk. A tanítványok úgy tettek, ahogy Jézus mondta és meg is történtek a dolgok.

Az Ékes kapunál az Apostolok cselekedetei 3. részében az 1-től a 26-os igeversig olvassuk, hogy Péter és János mentek és ott mindjárt az Ékes kapunál történt egy csoda. Csak egy ok mindjárt, hogy miért ne az apostoloknak tulajdonítsuk a csodákat. Általában ezt teszik, hogy Jézusnak tulajdonítják az összes csodát, meg az apostoloknak tulajdonítják a csodákat, de a csodát az Isten végzi. Az ember nem más és nem több, mint Isten eszköze, Isten edénye, akin keresztül átfolyik Isten ereje és Ő végzi a munkát embereken keresztül. Úgyhogy semmi köze a csodáknak meg az apostoloknak e tekintetben egymáshoz, ők tették az ő dolgukat, ők megtették, amit Jézus mondott, amit Jézus parancsolt nekik.

Nekünk ma ugyanezt kell tenni, amit Jézus mondott, amit Jézus parancsolt, a többi nem a mi felelősségünk, az majd Isten felelőssége, Isten dolga, Ő fogja elvégezni. Én nem tudok meggyógyítani embereket és Péter apostol sem tudott meggyógyítani embereket.

Erről mindjárt hadd szóljon az Ige, miután az Ékes kapunál – majd otthon elolvassátok, csak mondom a történetet – megtörtént a csoda. Egy anyja méhétől fogva sánta ember ott koldult az Ékes kapunál és amikor Péter és János mentek az imádkozás órájára a templomba, találkoztak vele, és mondták neki, hogy aranyam, ezüstöm nincsen, de a Jézus nevében kelj fel és járj! Egy csoda tör-

tént. Általában, mikor csoda történik, akkor az emberek a csodára összeszaladnak. Összetódult ott is a nép, hogy mi történt. Mindenki ismerte a koldust, aki nagyon jó helyen koldult, a templom kapujában, ami egy nagyon jó helynek számított. Biztos ment a harc, hogy ki kerüljön oda. Ezt az embert ismerték és ez az ember most egyszerűen csak meggyógyul. Mint történt, hogy történt ez? Azt kérdezte Péter, hogy mi a csudát néztek mi reánk? Mintha a saját istenfélelmünkkel, vagy a tulajdon erőnkkel tettük volna, hogy ez az ember járjon. És elmondta a zsidóknak: Nem mi tettük, hanem az a názáreti Jézus, akit ti megfeszítettetek, az Ő nevére történt mindez. A Jézus nevére történt mindez, hogy itt épen áll előttetek és jár. Péter mit mondott? Bocs, nem én voltam, nem mi voltunk. Mi csak a Jézus nevét használtuk. Azt a nevet, amelyről azt mondja a Filippi levél, hogy minden név fölött való. Arra minden névnek meg kell hajolni: mennyieiekének, földiekének is, föld alatt valókénak is. Tehát nem mi tettük, mondja Péter, hanem a Jézus nevére történt.

Megvan-e ma nekünk Jézus neve? Használhatjuk-e ma Jézus nevét? Ki az, aki kiküldött bennünket? Ki az, akit képviselünk mi, hívők? Magát Jézust. Hogyan képviseljük? A saját erőnkkel, a saját képességünkkel? Nem, hanem a Szent Szellem erejével, akit Ő adott nekünk és ha meggyünk tovább, az Apostolok cselekedetei 5. fejezetében olvassuk – nem meggyünk bele a részletekbe –, hogy sok jel, sok csoda történt. Még akiket Péter árnyéka ért, még azok is meggyógyultak. Aztán Pál apostol Lisztrában prédikál, ezt a 14. fejezetben olvashatjuk. Egy sánta ember hallgatta a prédikációt, hallgatta az üzenetet. Nem tudjuk, Pál miről prédikált ott, konkrétan nem írja le az Ige. Csak azt látjuk, hogy Pál látta, hogy van hite és szólt neki, hogy állj a lábadra és kelj föl a toloszékedből! Nagy csoda történt Lisztrában, ott is fölláltak az emberek. Odajöttek, hogy mi történt? Ez egy természetfeletti dolog. Áldozni akartak Pálnak. Mit hittek a görögök? Hogy az istenek lejöttek az égből, talán Jupiter vagy Mercurius és áldozni akartak nekik, mert isteneknek képzelték őket. Isten tette a csodát, de nem az, akikben ők hittek, hanem akit ők még nem ismertek. Ez egy nagyon jó lehetőség volt arra, hogy bizonyosságot tegyenek Jézus Krisztus mellett, Jézus Krisztus feltámadása mellett az élő Istenről. Tehát az Evangélium hirdetését, amerre mentek, jelek és csodák követték. Aztán Publius helytartó, aki meggyógyult. Pál imádkozott érte és azt mondja az Írás, hogy odajöttek a szigetről többen is, akik betegek voltak, azok mind meggyógyultak. Isten csodát tett, mert a mi Istenünk egy természetfeletti, csodatévő Isten. Több beteg is meggyógyult a szigeten.

Folytathatnánk tovább a sort, tehát ezzel csak azt szerettem volna érzékeltetni veletek, hogy mennyire nem az apostoloknak a képességén múltak a csodák és a gyógyulások, hanem Istennek az erején. Tehát az apostolokon keresztül, a korai apostolokon keresztül átfolyt Isten ereje, Isten kenete úgy, ahogy ma rajtad keresztül, vagy bármelyik hívőn keresztül mindez megtörténhet. Biztatlak és bátorítalak benneteket az Ige alapján, hogy ha látsz egy betegséget, ha látsz egy embert, akinek imára van szüksége, tedd rá a kezed és imádkozzál érte, mert benned van a Szent Szellem! Amikor újjászületél, akkor Isten Szelleme odakerült a bensődbe. Ha megkeresztelkedtél Szent Szellemmel, akkor a szolgálati ajándékok által az emberek meggyógyulhatnak, csoda történik. Egy olyan dolog, amit nem tudunk megmagyarázni ok és okozati összefüggésekkel és a tudomány ezt ma nagyon nem szereti. Mi, emberek olyanok vagyunk, hogy mindent meg akarunk magyarázni és amit nem tudunk megmagyarázni, arra azt mondjuk, hogy az nem létezik. Az kuruzslás, az varázslás, az égvilágon mindent mondanak rá. Nem egy helyes hozzáállás ez, mert a Szellem ajándékai által működnek mind a mai napig és kellene, hogy működjenek, ugyanis mi ugyanabban az idő-korszakban élünk, amelyik idő-korszakban ők éltek. Ez az idő-korszak a kegyelem korszaka, és a kegyelem ajtaja be fog zárulni egyszer. Nem lesz nyitva örökké. Most bárki bemehet, bárki segítségül hívhatja az Úr nevét és megtartatik. Bárki üdvösséget kaphat.

Az ószövetségben ez nem így volt, a pogányok ki voltak zárva az Istennel való kapcsolatból, az Efézusi levél 2. része erről pontosan beszámol. Nézzük, hogy mit mondott Pál apostol.

Róma levél 15, 18-19.

18. Mert nem merek szólani semmiről, amit nem Jézus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmisségére, szóval és tettel.

19. Jelek és csodák ereje által, az Isten szellemének ereje által, úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus Evangéliumát.

Hogyan szolgált Pál? Azt mondja: nem én tettem. Semmit nem merek mondani, hogy én tettem volna, azt mondja. Ma mégis az emberek Pál apostolnak tulajdonítják a csodákat, amiket cselekedett. Nem Pál tette, ő maga mondja. Nem, én semmit nem merek mondani. Jelek, csodák ereje által. Ma hogyan fogják megismerni az emberek az élő, feltámadt Krisztust? Hogy fognak hinni egy természetfeletti Istenben, ha a jeleket és a csodákat kivesszük a szolgálatból, az egyházból, kivesszük az Igéből? Teljesen torzulni fog a keresztény üzenet, ha e nélkül próbálunk meg bármit tenni. Az Isten Szellemének ereje által történt mindaz és így töltötte be Pál is az Evangéliumot Jeruzsálemtől kezdve egész Illyriáig.

Ha megnézzük a Szent Szellem ajándékait, három hely is van a Bibliában, ahol bőségesen olvashatunk róla. Az egyik ilyen hely az 1Korinthusi levél a 12. fejezettől egészen a 14. fejezet végéig. Igen, az 1Korinthus 13. is oda tartozik, mind a három szakasz. Isten a Bibliában három fejezetet szánt annak, hogy a szellemi ajándékokról tanítson bennünket és a 12. fejezet első részében ott vannak az ajándékok. Három csoportra is föl lehet osztani. A hit és a kinyilatkoztatás ajándékok az egyik fajta ajándék, a második csoportba szokták sorolni az erő ajándékokat, a harmadik csoportba pedig a szólással kapcsolatos ajándékokat. Ezek mind a Szent Szellem ajándékai. Mind természetfeletti ajándék. Mit jelent az? Azt, hogy nem az ember természetes képességéből fakadnak. Miért akarják ma egyesek emberi képességeknek betudni azt, ami nem az, hanem Isten természetfeletti képessége rajtunk? Akár rajtad keresztül Isten megnyilvánulhat és Isten megnyilvánul. Mi szükséges hozzá? El kell, hogy fogadjuk az Igét hit által. Hit szükséges hozzá, és ha megnézzük, itt az emberek hittek. Jézus mondja a Máté evangélium 7. részében, 24-es igeversben, hogy óriási különbség van, hogy az emberek csak hallják az Igét, vagy meg is cselekszik, meg is teszik azt, amit Jézus mondott.

Azt mondja Jézus:

Máté 7, 24.

24. Ha valaki hallja éntőlem e beszédeket és megcselekszi azokat, hasonlítom a bölcs emberhez, aki kősziklára építette a házát.

Jézus két dolgot mond. Valaki hallgatja az Igét és aki meg is cselekszi amiket hallott, az bölcs ember. Ez nagyon fontos. Jakab is mondja a levelében, hogy az Igének ne csak hallgatói, hanem cselekvői is legyetek, megcsalván magatokat. Nagyon sokszor hallgatjuk az Igét, bólogatunk rá: igen, jó, igaz, úgy van, ahogy mondjuk, igen, úgy van, ahogy le van írva, de mit teszünk akkor, amikor cselekedni kell? Hatástalan, ha nem tesszük meg, amit Jézus mondott. Akkor nem lesznek eredmények, akkor össze fog dőlni a ház. Jézus nem mondta, hogy nem lesznek kihívásaink, nem támad meg minket betegség, a gonosz nem fog megtámadni bennünket, semmilyen kihívásunk nem lesz az életben. Kereszténnyé váltunk és akkor dolce vita, minden rendben és majd megyünk a mennybe, amikor végeztünk itt a földön. Nem, ez nem így van és pontosan ezért van szükség egy természetfeletti erőre. Ha mi csak a természetes képességeinkre támaszkodunk, akkor tudjuk, hogy azzal hova jutunk. Azt hiszem, ezt már mindannyian megpróbáltuk. Nagyon sokszor megkérdezik az emberek, hogy most akkor hol van az a csoda? Akkor most hol van Isten? Akkor miért nem jön az én gyógyulásom? Én már mióta hiszek, én már mióta hallgatom az Igét, én már mióta gyülekezetbe járok és mégsem jön a csoda.

Talán itt a kulcs és itt kell megvizsgálni magunkat, hogy csak hallgatói vagyunk az Igének, vagy meg is tesszük azokat a dolgokat, amiket az Ige mond? Cselekvői kell, hogy legyünk Isten beszédének. Kell egy kijelentést kapnunk Istentől. Hit által működik mindez. Akikkel a csodák megtörténtek – olvasunk a Bibliában nagyon sok ilyen emberről –, azok az emberek valamit tettek, hogy az ő csodájukat elvegyék. Ha csak a vérfolyásos asszony esetét nézzük meg, aki kimondta, hogy igen, én meg fogok gyógyulni! Én választok egy másik utat, mert kipróbáltam a természetes utat, nem működött, csak rosszabbul jártam. Akkor jó, ez az én utam. Ha Jézushoz megyek és ha csak a ruhája szegélyét megérintem, akkor is meggyógyulok. Ismeritek, talán sokan olvastátok a történetet,

tudjátok kívülről. Akkor ő meg is tette. Először is, mondta. Kimondta a hitét. Ő választott egy utat, hogy ez lesz az én utam. Kipróbálta és ragaszkodott hozzá. Veszélytelen út volt, amit ő elkezdett? Nem volt veszélytelen, mert ha rajtakapják, akkor megölik, akkor megkövezik, de azt mondta, hogy ez az én utam és ezt fogom választani! És kimondta, hogy ezt teszem! – és megcselekedte. Tehát ez a két dolog benne van a gyógyulások meg a csodák történetében. Csoda történt vele.

Azok az emberek, akikkel csoda történt, általában nem voltak passzívak, aktívak voltak. Tehát valahol ott voltak ők is benne, keresték a megoldást, keresték a gyógyulást. Még az a Bethesda tavi harmincnégy év óta beteg ember, ő is kereste a megoldást, mert odament ahhoz a tóhoz, meg akart gyógyulni és megkapta a gyógyulását Jézustól, egy csoda történt vele. Hit által kiléptek ezek az emberek.

Hitben élni, hitben járni, ez egy eléggé izgalmas dolog. Van az a szólásmondás, hogy hinni csak a templomban kell, mondják nagyon sokan. Nem, ami meghatározza a jövőnket az, hogy miben hiszünk. Amiben hiszünk, azon fogunk gondolkodni, amin gondolkodunk, azáltal fogunk cselekedni. Ha rossz a hitünk, akkor rossz lesz a cselekedetünk is és rossz lesz a végeredmény is. Minden pillanatban hinnünk kell. Pál apostol azt mondja, hogy én tudom, kinek hittem. Ő Isten szavában hitt. Mi is Isten Igéjében hiszünk, Isten igazságában hiszünk. Mert Isten Igéje egy mag. Isten Igéje jó gyümölcsöt fog teremni.

Jézus azt tanította, a Márk 4-ben olvassuk ezt a történetet, sőt a Máté 13-ban is rögzítve van, hogy Isten mindent magról rendelt el, ez az alap, ha ezt nem értjük meg, akkor nem értünk meg semmit. Ott kell, hogy legyen a hitnek a magja. Az ember szívében ott kell, hogy legyen a hit, és a hit kinyilatkoztatást meg kell kapnunk. A jó mag jó gyümölcsöt fog teremni.

Az Ige tanítja, hogy Isten Igéjét, Isten beszédét vessük el bőségesen a szívünkbe. Hiszen, ha bőségesen vetünk, bőségesen is fogunk aratni. Ha akkor akarsz a hitre jutni, amikor már ég a ház, amikor már minden összedőlt körülötted, akkor lehet, hogy késő. A bölcs ember nem akkor kezd el kutatásni, amikor megszomjazik, hanem bőven előtte. Úgyhogy nekünk is fontos az, hogy felépítsük a hitünket és higgyünk Krisztusban.

Sokan nem akarnak vetni, nem akarnak befektetni, csak eredményeket szeretnének. Ma egy ilyen instant világban élünk, hogy adj, Uram Isten, de azonnal! Istenre úgy tekintünk, mint egy mennyei webáruházra, betesszük a kosárba a dolgokat, aztán lehívjuk, megrendeljük, aztán majd megérkezik, de Isten nem így működik. Ő egy élő kapcsolatra vágyott az emberrel és ezért is adta érte a legdrágábbat, az Ő egyszülött Fiát, hogy nekünk egy élő kapcsolatunk legyen Vele. A természetes szüleinkhez sem csak akkor megyünk, amikor valamire szükségünk van, hanem tényleg van egy kapcsolat. Isten arcát kell keresni és meg fogjuk látni Isten ellátását is, hiszen az Ő családjába tartozunk. El kell vetni az Igéjét, meg kell szereznünk azt a fajta hitet, azt a győztes hitet, amely az isteni fajta hit! Ez Isten Igéjének a hallásából van, máshonnan nem tudod megkapni.

Tehát nem csak egy passzív részvételtől van szó, hanem az Igét meg kell hallgatnunk, mert a hit hallásból van, a hallás pedig az Isten Igéjéből és miután meghallgattuk, a bölcs ember meg is cselekszi azt.

2Korinthus 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideigvalók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Az Ige azt mondja, hogy a hit természetfeletti dolog. Természetes úton látunk, tapasztalunk dolgokat, de a hit éppen arról szól, hogy nem látjuk. Nem látjuk előre. Ábrahám, amikor Isten elhívta, nem tudta, hogy hova megy, csak egyszerűen hitt az Istennek, hitte, amit Isten mondott neki és ez a hit tulajdonított neki megigazulásul.

Nagyon sok embernek vannak elképzelései, hogy Isten hogyan tudná őt meggyógyítani és csak azon az úton, majd ő elmondja Istennek, hogy hogyan tegye. Olvasunk ilyet a Bibliában. Naámán történetét nagyon szeretem, amikor egy idegen ember odajön Isten prófétájához és megvannak a saját elképzelései, hogy majd Isten őt hogyan fogja meggyógyítani. Egy gyógyíthatatlan betegségben szenvedett, egy hadvezér volt, ma úgy mondanánk, hogy egy ország hadügyminisztere, egy nagyon befolyásos ember, de nem tudtak vele mit kezdeni természetes szinten az orvosok.

Eljött Isten prófétájához, Elizeushoz. Odament a sok ajándékkal, a nagy kíséretével és Elizeus ki se ment hozzá, kiküldte Géházit, a szolgáját és egy dolgot üzent neki, hogy menj és a Jordánban hétszer mártózzál meg! Elég különleges gyógymód!

Ma ezt magyarázd el egy orvosnak, aki nem hívő, hanem csak a materiális dolgokban hisz, hogy így meg lehet gyógyulni! Azt gondolná, hogy ebben semmi logika nincsen. Naámán is így gondolta, hogy ezért jöttem ide? Eljöttem Szíriából, ide jöttem Izraelbe, azt hittem, hogy ki fog jönni hozzám. Föl volt háborodva, meg volt sértődve. Milyen Isten embere ez? Még ki sem jön hozzám, meg sem tapogatja a sebeimet, nem is köszön nekem, azt sem kérdezi, hogy hogy vagy, hanem kiküldi a szolgáját, hogy mártózz meg a Jordánba hétszer!

Mit gondolt ez az ember? Hogy ez nem egy normális út, de hála Istennek, voltak ott bölcs szolgák, akik nem ilyen komplikáltan gondolkodtak, hanem egyszerűen. Azt mondták neki, hogy figyelj ide, ha valami bonyolultabb dolgot mondott volna neked, akkor nem tetted volna meg és akkor elgondolkodott. Azt mondta, hogy hétszer mártózz meg a Jordánban, nem hatszor, nem ötször, nem tizenegyszer, hanem hétszer. Miért tette meg? Mert Isten ezt mondta neki. Nem tudom, miért ezt mondta neki és nem is kell, hogy tudjuk. Megtette és megtisztult a poklosságból.

Ma Isten különleges utakon cselekszik. Azt mondta, hogy a kezünket tegyük a betegekre és azok meg fognak gyógyulni. Nem tudom miért, de azt mondta. Nem azt mondta, hogy rúgjuk bokán, azt mondta, hogy a kezünket tegyük rá és Ő meg fogja gyógyítani. Ha Isten ezt mondta, akkor ezt fogjuk tenni. Hiszünk benne, és hisszük azt, hogy Isten képes elvégezni a csodát, mint ahogy nagyon sokszor elvégezte ez által.

Az ellenség le akar beszélni téged mindig arról, hogy megtedd, amit Isten mond neked. Ma is így dolgozik az ellenség. Vissza kell beszélni az ellenségnek! Van, hogy például a családnak a befolyása, a barátoknak, az okos ismerőseinknek a befolyása, hogy nehogy elmenj egy alkalomra, hogy fogsz ott te meggyógyulni, hát a modern tudomány sem tud segíteni rajtad, hát nézd meg a leletedet, figyelj már a leletedre!

Mit olvastunk az előbb a 2Korinthusi levélben? Hogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert ami látható, az elmúlik vagy így, vagy úgy, de mi a láthatatlanokra tekintünk, mert a hit a láthatatlanra tekint, Isten ígéretére tekint. Ez a hit és ezt kell megragadnunk!

Azok az emberek, akik nem hívők, nem így gondolkodnak. Nem lehet ezt a szemükre vetni, hiszen őket erre tanították, mi is ilyenek voltunk majdnem mindannyian, mielőtt megismertük az Urat és ezért nem kárhoztatjuk őket, de nem hagyjuk magunkat befolyásolni. Isten Igéjének hagyjuk magunkat befolyásolni és az Ő befolyása alá kell kerülni, nem a körülmények, nem a család, sőt még nem is a múltbeli tapasztalatok befolyása alá.

Tudjátok, amikor jönnek, hogy emlékszem Mariska néniére, neki is ugyanez volt a baja, pont ugyanebbe halt bele, amiben most te vagy! Nagyon bátorító szavak. Erre aztán nincs segítség, ez aztán nem megy! Nem hallunk ilyeneket? Ó, neki is ugyanez volt a gondja, hát nem sokáig húzta szegény! Lehet így is beszélni, megadhatod magad a körülményeknek.

Mi nem tagadjuk a betegség tényét és nem tagadjuk azt sem, hogy egy betegségben a fizikai test meghalhat, mert nyilván a sátánnak ez a célja. Mondja Jézus, hogy a tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy öljön, lopjon, pusztítson, de én pedig azért jöttem, hogy életetek legyen és bővüljétek.

Tehát nem a múltbeli tapasztalatainkra hagyatkozunk, hogy a múltban is volt ilyen. Nem tapasztalati Evangéliumot hirdetünk. Ezt még egyszer elmondom: nem tapasztalati Evangéliumot hirdetünk, hogy ki mit tapasztalt, hanem az Evangélium az jó hír. Az a hír, amit Isten mond az Ő Igéjében, azt fogadom el igaznak és az alapján cselekszem. Isten Igéje működik!

Nagyon sokszor látjuk, hogy az emberek kétségbeesnek. A kétségbeesés még senkit nem gyógyított meg. Persze amikor valaki kap egy rossz jelentést, kap egy olyan diagnózist, amivel nem tud mit kezdeni természetes szinten, természetesen ez sokkolja és ledöbbsenti. Ilyenkor kétségbeesnek és szaladnak mindenhova az emberek.

Nagyon sokszor látom azt, hogy sokan nem az Urat keresik, hanem valami tuti szolgálatot keresnek, aki által majd meg fog gyógyulni. Nagyon sokszor láttam sajnos ilyen kudarcos eseteket az

elmúlt évek alatt, hogy az sem segített. Mert nekünk nem az embereket kell keresni, elsősorban a Gyógyítót kell keresni, az Igét kell keresni, az Ige igazságát kell mélyen elültetni a szívünkbe és annak valószínűségebbnek kell lenni minden látható valószínűságnál. Ha ez megvan, akkor Isten Igéje fog működni, Isten Igéje még soha nem vallott kudarcot. Mi már többször kudarcot vallottunk, meg biztosan fogunk is még, de Isten Igéje soha!

Nem a szükségünk szerint kapunk Istentől. Nem tudom, hogy észrevettétek-e, hogy mennyi szegény ember van és a bőséget Isten mégsem odaküldi, azoknak a szegény afrikai gyerekeknek, akik éheznek. Hogy van ez akkor? Azért, mert nem a szükségünk szerint kapunk. Hanem a hit, az a mi mennyei valutánk, amivel mi el tudjuk fogadni Isten áldásait.

Mennyit tudunk elfogadni? Ez azon múlik, hogy mennyire vetettük el Isten Igéjének magját a szívünkbe. Mondta egyszer valaki, hogy ahogy lefekteted a síneket, azon a sínen fog menni a vonatod. Jó síneket kell lefektetnünk, hogy a vonatunk abba az irányba menjen, amerre mi szeretnénk, hogy ne a körülmények mozgassanak bennünket, hanem mi mozgassuk a körülményeket. Ezért adta Isten a csodákat, ezért adta a jeleket, pontosabban ezért adta a Szent Szellemet nekünk. A Szent Szellem csodatevő. Jézus tekintélye kell, hogy uralkodjon bennünk. Erről kell, hogy kapjunk egy belső kinyilatkoztatást. Az a hit belülről fog jönni. Tudom, hogy igen, tudom, hogy meg fogok szabadulni, tudom, hogy annak a betegségnek menni kell, tudom, ez egy átmeneti állapot.

Akkor kell megállni, amikor éppen a legnagyobb szorongatás van, amikor éppen a legnagyobb fájdalom van. Tudom, hogy ez nem könnyű, mindannyian éltünk már át ilyeneket. Lássuk magunkat végre a hatalomnak a helyén! Hova ültettünk mi Jézussal? Királyokká és papokká tett bennünket.

Néha olyan kiszolgáltatottak tudunk lenni, úgy tudunk viselkedni, mintha Jézus meg sem váltott volna bennünket. Amikor hívő keresztények úgy beszélnek: Hát nem tudom, hogy Isten meg akar-e gyógyítani! Úgy beszélnek az Atyáról, mintha egy szeszélyes valaki lenne és nem tudjuk, mit csinál. Igen, vannak dolgok, amiben nem nyilatkozta ki az akaratát, de vannak dolgok, amikben százszázalékosan kinyilatkozta. Egyik ilyen a gyógyulás. Ő akarja, hogy te gyógyult legyél, akarja, hogy bővüljél, akarja, hogy az életed rendben legyen, akarja, hogy az emberi kapcsolataink rendben legyenek. Ez az Ő akarata! Mi tud az Ő akaratának ellene tenni? Egy valaki, a mi akaratunk, mert Isten tiszteletben tartja a mi akaratunkat. Ő nem fogja ránk erőltetni azt, hogy higgyünk és természetfölötti módon kapjuk meg az Ő áldásait. Elveheted természetesen is, elveheted a saját útjaidon is. Nyilván, akik nem ismerik az Urat, ők ezt így teszik. Mi is így tettük.

Isten a te oldaladon áll. Meg kell érteni, hogy mi új teremtetek vagyunk Krisztusban. Belül vadonatúj emberek vagyunk, akiben a Krisztus él. Tehát nem kell, hogy összetörve maradjunk, nem kell, hogy legyőzöttek legyünk. Nem szükséges az áldozat szerep. Lássuk magunkat végre a hatalom helyén. Az áldozat már ott függött a kereszten. Ő örök engesztelő áldozat volt értünk. Az összes betegségünket, az összes fájdalmunkat magára vette. Az Ésaías 53-ban olvasd el, Krisztus szenvedő szolgálója, ez egy előkép volt, amikor Isten kijelentette, hogy mit fog tenni értünk a Messiás. Krisztus megváltott a betegség átkából. Nem ezután fogja Isten eldönteni, hogy meggyógyít, vagy nem gyógyít meg.

Ilyeneket hallunk hívő keresztényektől, hogy majd Isten valamit tenni fog a gyógyulásodért. Nem, nem, nem és nem és ezerszer is nem! Mert már mindent megtett a gyógyulásodért, nem fog még egyszer a keresztre menni, nem fogja még egyszer a sebeinket, a fájdalmainkat meg a betegségeinket magára venni. Ő már ezt megtette! Ez egy befejezett dolog. Az Ő sebeiben meggyógyultunk.

De akkor a testem miért nem ezt mutatja? Azért, mert a testünk az engedetlen, a testünk vissza-beszél nekünk. Azt mondja: de azért is ott a fájdalom, de azért is ott a tünet, de azért is ott a betegség! Mi fogjuk eldönteni, hogy a testünk ural minket, az a tünet fog uralni minket, föltesszük a kezünket, fölhúzzuk a fehér zászlót és megadjuk magunkat, vagy pedig ellene megyünk és elkezdünk küzdeni ellene. Te döntöd el.

Kétségbeesel, sírsz? Persze előjönnek az érzelmek és ezzel nem kárhoztatni, vagy kigúnyolni akarok bárkit, félre ne értsetek, mert mindannyian éltünk át ilyen szituációkat, de akkor valaki győzni fog és itt életre-halálra megy a dolog. Ebben nincs demokrácia, hogy egy kicsi betegség nem

számít, megalkuszunk vele. Itt valakinek mennie kell! Vagy mi megyünk az Úrhoz, vagy a betegség megy a testünkből. Itt erről szól a történet, de ehhez föl kell építeni a hitünket és a helyünkre kell állni. Tehát nem a tünetek áldozatai vagyunk, a testünk mondhat mást, amit éppen az Ige mond, de vissza kell beszélni neki.

Van, hogy úgy tűnik, hogy az irányítás kívül esik rajtunk, de a lényeg az, hogy ne adjuk meg magunkat. Van választásunk, hogy nem akarunk áldozatok maradni. Ez a mi választásunk. Nem a tüneté az utolsó szó! Dönts el és mondd, hogy nem a tüneté az utolsó szó! A betegség nem a te választásod volt. Biztos, hogy senki sem akar beteg lenni. Ez egy normális dolog, normális törekvés, de a gyógyulás tőled függ, hogy hogyan állsz hozzá, a te döntésed, hogy ellene mész annak a tünetnek vagy föladed. Nem kell betegségben maradni!

Tehát még egyszer, nem az orvosi zárójelentése az utolsó szó! Vannak testvéreink nagyon sokan, akiknek olyan zárójelentése volt, hogy nem lehet ebből a betegségből meggyógyulni, de ők már hosszú-hosszú évek óta ellene mentek ennek a zárójelentésnek Isten Igéjével és az Istenbe vetett hitükkel és Isten természetfeletti erejével. Nem halok meg, hanem élek és hirdetem az Úrnak a dicsőségét. Halleluja! Ezt el lehet dönteni! Nagyon fontos azt megérteni, hogy ne a körülmények mozgassanak bennünket, hanem igenis tessék a sarkunkra állni! Ezért adta Isten az igéjét, hogy az Igével erőt és hatalmat vegyünk. Ki kell mondani Isten Igéjét!

Sokan azt mondják, hogy Isten Igéjében, meg a kimondott szavakban nincsen erő. Ez nem igaz! Ez egyszerűen hazugság, mert a Biblia nem ezt tanítja. Igenis a kimondott szavaink mutatnak valamit, megmutatják a hitünket. Jézus bármit tett, Ő a szavával tette. Gondolj bele, Isten a szavával teremtette az egész világot. Isten szavára állt elő minden. Azt mondta, hogy legyen és lett.

Amikor Jézus foglalkozott egy beteggel, vagy egy démon által megszállt emberrel, akkor nem maradt csendben. Hiszen én vagyok a Jézus, majd úgyis el fog menni, ha nem szólok egy szót sem! Nem olvasunk ilyet sem a Bibliában. Miért kellene nekünk így tenni? Jézus megmutatta, hogyan tegyünk. Ő szólt és nem maradt csendben. Azt mondta, hogy márpedig kitakarodsz belőle, te néma szellem! – és meggyógyult az epilepsziás fiú.

Te mit csinálsz? Jaj, valami ördög biztos megtámadott! Azt mondja az Ige, hogy álljatok ellene az ördögnek és megfut tőletek. Kenneth Hagin írja, hogy valaki mondta neki: futásra bírtam az ördögöt, de én futottam elől! Nem, nem ez a felállás! Hanem a felállás az, hogy a gonosznak el kell mennie, a betegségnek el kell távoznia. Ez az egy lehetősége van és nem adunk neki több lehetőséget. Igen valószínű, hogy a hitharc el fog tartani egy darabig, vagy csak egy másodpercig, nem tudjuk, de egy győztes álláspontot kell, hogy fölvegyünk és nem szabad megadnunk magunkat! Benne vagy egy problémában és ebből a problémából át kell jutni a másik oldalra. Vagy vesztessen mész át, vagy győztesen.

Van egy jó példa a Bibliában, ez nem annyira a gyógyulásról szól, de nézzük a Márk evangélium 4. részét. Jézus lecsendesíti a tengert.

Márk 4,35–41.

35. Azután monda nékik azon a napon, amint este lett: Menjünk át a túlsó partra.

Ezt mondta Jézus. Tehát A pontról el kell jutnunk a B pontra, de nem volt olyan egyszerű a dolog.

36. Elbocsátván azért a sokaságot, elvitték Őt, úgy amint a hajóban volt; de más hajók is voltak vele.

37. Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy már-már megtelék.

38. Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkelték Őt, és mondának néki: Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk?

39. És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lett nagy csendesség.

40. És monda nékik: Miért vagytok ily félénkek? Hogy van az, hogy nincs hitetek?

41. És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?

Nézzük meg ezt a szituációt! Nem ezt tesszük mi is, amikor az egyik pontról el kell menni a másik pontra és nagyobbak tűnik a probléma, mint Isten szava? Mit mondott Jézus? Azt mondta, fiúk most megyünk és belefulladás a tengerbe! Nem ezt mondta nekik, azt mondta, hogy átmegyünk a túlsó partra, de mit csinált a szél, mit csinált a természet? Visszabeszélt a teremtőjének, visszabeszélt Jézusnak. Jöttek a hullámok és mondták, hogy majd mi aztán ellenkezünk veled! Ugyanezt teszik velünk a tünetek. Jézus mit csinált? Nem azt mondta, hogy most elmegyünk és meg fogunk halni. Képzeljétek el, hogy a Messiás volt velük! A Messiás nem úgy fogja végezni az Írások szerint, hogy belefulladás a tengerbe. Teljesen elfelejtették, hogy kivel utaznak egy hajón ezek az emberek.

Mi is sokszor elfelejtjük, amikor utazunk, egyik helyről megyünk a másikra, egyik problémából megyünk a másikba, hogy ki van velünk, ki utazik velünk. Ki él bennünk? A Krisztus él bennünk, a Jézus él bennünk! Annyiszor elfelejtjük, hogy mi együtt utazunk és amikor megyünk az A pontról a B pontra, akkor Ő is ott van a hajón. Ezek a tanítványok teljesen elfelejtették és mi is ilyenek vagyunk. Amikor jönnek a problémák, amikor nem a bensőnkre figyelünk, nem Isten Szellemére, hanem nézzük azt a vihart, akkor kétségbe esünk. Kiabálunk, Istenem, segítsél már! De mit tett Jézus? Aludt! Ő nem volt ideges. Egy dolgot tett, amikor fölkel, szól a problémához. Szólt a szélhez. Azt mondta, hogy márpedig te nem fogsz vitatkozni velem, szél, hanem tessék lecsendesedni, leállni! Igen, beszélt a szél, meg beszélt a vihar. Ellene szólt mindannak, amit Isten mondott. Ugyanezt teszi ma a tested. Ugyanezt teszik ma a tünetek. Ellene beszélnek annak, amit Isten Igéje mond. Az Ige azt mondja, a Krisztus sebeiben mi meggyógyultunk. Ez az igazság! Az a tünet ott valóság, de nem az igazság. Mi nem a tünet tényét tagadjuk, hanem a jogát tagadjuk az igazsággal. Az igazság szabadokká tesz titeket! Ha megismerjük az igazságot, az szabadabbá tesz. Az igazság az, hogy mi a Krisztus sebeiben meggyógyultunk! Testem, nem fogsz visszabeszélni, tessék egészségesen működni! Jézus is ezt tette. Beszélt a körülményekhez.

Ma sajnos nem ezt tanítják. Azt mondják, hogy csak maradj csendben, nem lehet tudni, mi Isten akarata. Nem tudhatjuk, Isten mire akar ezzel a betegséggel megtanítani téged. Hányszor hallottuk? Ostobaság! Isten nem tanít betegséggel minket! Ez egy más válasz, mint ami a tanítványok válasza volt.

Az ellenség – ne felejtse el – alá van vetve Isten szavának. Jézus szava nagyobb! Nem az ellenség szava az utolsó szó! Ha jön az ellenség, akkor nem lehetünk csendben. Nézzétek meg Dávid esetét. Dávid mit csinált? Szólt Góliáthoz! Volt valami Dávidban, ami a többiekben nem volt. Dávid történetét az 1Sámuel 17-ben olvassuk, néhány epizódot hadd említsek onnan. Lássuk meg, hogy amikor emberek győztek, amikor hívők győztek, ahhoz, hogy győzzenek és az ő csodájuk megtörténjen, tettek valamit és nem voltak passzívak. Nem húzták fel a fehér zászlót a körülményekre és nem adták meg magukat a tüneteknek. Nem adták meg magukat annak, ami természetesen szinten lehetetlen volt. Ez az a hit, amit el kell sajátítanunk. Növekednünk kell, hogy Isten Igéjének adjuk a prioritást az életünkben, nem pedig a körülményeknek.

Nézzük az 1Sámuel 17,23-at.

1Sámuel 17,23.

23. És míg ő beszélt velük, ímé a bajnok férfi, a Góliát nevű filiszteus, aki Gátból való volt, előjőve a filiszteusok csatarendjei közül, és most is hasonlóképen beszél vala; és meghallá ezt Dávid.

Mit csinált ez az ember? Beszélt! Szólt! Mit mond Péter apostol az ördögről? Mint ordító oroszlán szerte jár, keresve, kit nyeljen el. Nem ő az oroszlán, ő csak úgy tesz, mint az oroszlán. Kiabál, mondja a magáét, hogy márpedig most ez a betegség el fog pusztítani, márpedig ezt nem fogod túlélni, márpedig ezen nem fogsz túljutni! Ez az ellenség hangja, nem Istené. Ezt föl kell ismernünk. Mindenki hallotta, aki ott volt. Dávid is ugyanúgy hallotta, mint az összes többi ember, de mit csinált a félelem? Lebénította őket. Sokszor ugyanez van velünk is. A félelem egy hit, egy rossz hit. Hit a legyőzöttségben, a kudarcban, a halálba, hit a legrosszabban. Ez a félelem! A félelem lebénítja az embert. A félelem nem nagyon szokta megmenteni az embert. Amikor az ember a félelméből cselekszik, akkor nem az Ige alapján cselekszik minden esetben. Nem szabad ezeknek irányítaniuk

bennünket. A hit mozgósít! Úgy, ahogy Dávidot is mozgósította. Nézzük a 26. verset, a többit most kihagyjuk.

1Sámuel 17,26.

26. És szóla Dávid azoknak az embereknek, akik ott állának vele, mondván: Mi történik azzal, aki megöli ezt a filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izraelről? Mert kicsoda ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázattal illeti az élő Istennek seregét?!

Hoppá! Óriási identitászavaruk volt, ők nem tudták, hogy kicsodák. Dávid tudta! Ő egy pásztorfiú volt. Talán nem volt olyan okos vagy képzett, mint ők. Csak egy pásztorfiú volt, még be se számolták a családba. Emlékeztek, amikor Sámuel ment, hogy fölkenjen valakit, akkor mondták, hogy jaj, még van egy nyolcadik gyerek, valahol őrzi a birkákat, de Dávidnak teljesen más volt a szíve. Amikor hallotta, hogy mi történik, akkor nem maradt passzív. Ki ez az ellenség, aki gyalázattal illeti Izraelt és ellene szól Isten Igéjének? Dávid előre tekint, hogy mit kapok, ha szabadok leszünk? Nem a halálra gondolt, nem arra, hogy most az utolsó napjaink meg vannak számlálva, elpusztulunk. Nem, Dávid előre tekint, a jövőre tekint. Mit kapok, ha legyőzzük? Ő már a szabadságra gondolt. Ez a kép volt benne a szabadulásról. Ennek a képnek kell lennie bennünk is, amikor gyógyulást szeretnénk.

Ha valaki például nem tud járni, akkor lássa magát gyógyultan. Ezt a képet kell látnia. Isten adott Ábrahámnak is egy képet, hogy annyi lesz a te magod, mint az égen a csillag, mint a fövény, a homok, annyi lesz a te magod és nem volt egy gyereke sem. Miért mondta neki? Isten egy képet adott, hogy amikor a sok csillagot látod, akkor arra gondolj, amit én ígértem neked. Ha lógotod az orrod és a homokszemeket nézed, akkor is arra gondolj, hogy én mit ígértem neked. Ugyanezt a képet kell látnunk nekünk is. Mit ígér az Ige a Zsoltárok 1-ben? A folyó mellé ültetett fa meg fogja adni a gyümölcsét, még vén korban is gyümölcsöző lesz. Ne a temetésedet lássad, hanem hogy nyolcvanévesen hogyan focizol az unokáiddal, azzal foglalkozzál, az a kép legyen benned!

Ezt a látást látta Dávid. Nem azt, hogy jaj, Istenem, elpusztulunk! Már látta a győzelmet. Nem a múlt kudarcain gondolkodott. Ez nagyon fontos! Igen, voltak a múltban mindenkinek kudarcai, de nem azon gondolkodunk, hanem azon, amit Isten mondott. Azt mondta Józsuének az 1,9-ben, hogy az én Igémen gondolkodjál éjjel és nappal. Isten egy olyan haditervet adott Józsuének, hogy amikor elmondta a tábornokainak, hogy járjuk körbe a papokkal az egész várost, azt mondták, hát ez milyen haditerv? Olyan haditerv, amit Isten adott, és leomlottak Jerikó falai. Ilyen, hogy tegyük rá a kezünket és imádkozzunk, amikor halálos beteg? Milyen haditerv ez? Van ennek értelme? Van! Miért van neki értelme? Mert Isten ezt mondta! Nem az én dolgom az, hogy kigondoljam Isten útjait, hanem az én dolgom az, hogy megcselekedjem Isten Igéjét. Ez a hit!

Erre azt mondják, hogy fanatikus vagy, mindent fognak rád mondani, de természetes szinten nézve ezt a haditervet, amit Józsué kapott, mit mondana rá ma egy hadvezér? Hát azt, amit akkor is gondoltak róla, de mégis ez volt Isten terve és ez egy győzedelmes terv. Megtesszük, amit Isten mondott. Dávid mire tekintett, a múlt kudarcaira? Nem! Azt mondta, hogy legyőztem az oroszlánt is, a medvét is, az sem tudta elvenni azokat a juhokat, amiket Isten rám bízott, akkor ez a Góliát sem fog legyőzni engem! Lehet, hogy neked is megvan a Góliátod, de te is így tudod legyőzni a Góliátodat, ahogy Isten embere, Dávid is megtette. Ne a félelem mozgassa a szánkat, ne a félelem mozgassa az agyunkat, mert nézd meg, hogy Dávidnak is visszabeszélt a filiszteus.

1Sámuel 17,43.

43. És monda a filiszteus Dávidnak: Eb vagyok-é én, hogy te bottal jössz reám? És szidalmazá a filiszteus Dávidot Istenével együtt.

Visszabeszélt neki az ellenség, nem hagyja magát. Az ellenség is ismeri a szavak erejét. Tudja, hogy lehet téged megfélemlíteni, de a kérdés az, hogy te mit teszel? A sátán nem a Júda oroszlánja, ő csak úgy tesz, mintha az lenne. Nem tud mindenkit elnyelni. Nézzük a 46. verset. Mit mondott Dávid? Azt mondta, hogy hú, de megijedtem most? Nem ezt mondta!

1Sámuel 17,46.

46. Ma kezembe ad téged az Úr, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad. A filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, van Istene Izraelnek.

Figyeld meg, hogy nem a maga erejében bízott. Dávid egyébként sem volt magas termetű, ez pedig egy két és fél méteres óriás volt. Le van írva a Bibliában az összes mérete, a pajzsa nehezebb volt, mint Dávid maga. Ha a természetes szinten nézzük, akkor Dávidnak nem sok esélye volt. Mit mondott? Azt mondta, hogy az Úr ad téged a kezembe, megöllek téged és a fejedet levágom rólad. Ezt kell tenni az ellenséggel, hogy igen, te betegség, most itt van az utolsó napod, mert az én Uram már meggyógyított engem és neked távozni kell! A filiszteus tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon. Nem holnap, hanem a mai napon. Nem azt mondta, hogy majd egyszer, majd egyszer Isten meggyógyít. Tudjátok, hogy a majd az soha. Majd megszokja a szemem. Tudjátok, ismeritek ezt, hogy majd holnap. Dávid visszabeszélt neki. Te ugyanezt tedd! Szólj vissza a tünetednek a testeden. Beszélj neki és mondd azt, hogy tünet, márpedig az én testemről eltakarodsz! A mai napon, nem holnap.

Gondolj bele, hogy ma nekünk több van, mint Dávidnak volt. Őbenne nem élt Jézus. Mi pedig Jézussal utazunk úgy, ahogy a tanítványok Jézussal utaztak. Jézussal utaztak a csónakban, de teljesen elfelejtették. Hogy a körülmények mennyire le tudnak bénítani bennünket és mennyire le tudjuk venni a szemünket az élő Istenről néha. Igen, meg kell erősíteni a hitünket és valóban használnunk kell azt, ami a miénk.

Nagyon sokszor azt mondjuk ki, amit látunk. Olvastuk a Korinthusi levélben, hogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra. Nagyon sokszor megerősítjük azokat a tüneteket, amikor beszélünk arról. A szánkkal ne a halál szavait, ne a legyőzöttség szavait szóljuk, hanem a győzelem beszédét mondjuk. Jézus soha nem mondott olyat, hogy ezzel a helyzettel nem tudunk mit kezdeni. Ő mindig a győzelem szavát szölte, akkor is, amikor súlyos volt a helyzet. A Márk 9-ben olvassuk az epilepsziás fiú esetét. A tanítványok imádkoztak érte, de az epilepszia nem ment el. Odavitték Jézushoz, hogy a tanítványaid itt kudarcot vallottak, csődöt mondtak, most akkor mi legyen? Jézus azt mondta, hogy ezzel én sem tudok mit kezdeni, ez egy olyan súlyos probléma? Nem! Azt mondta az apának: Ha hiheted azt, minden lehetséges annak, aki hisz. Minden lehetséges! Mit mondott ez az ember? Jaj, Uram, légy segítségül az én hitemnek! Igen, én hinni akarok, légy segítségül az én hitemnek. Jézus megdorgálta az epilepsziás rohamot, ami valami démonikus dolog lehetett, és kiment belőle. Azt mondja az Írás, hogy olyan lett, mint a holt. Jézus lenyúlt érte és fölsegítette.

Nagyon sokszor vádolnak minket azzal, hogy Isten ereje alatt elesnek az emberek és ez nincsen benne a Bibliában. Dehogyan nincsen benne, benne van, csak el kell tudni olvasni. Ott van, a halott általában nem jár, nem beszél, hanem egy halott fekszik. Ha olyan lett, mint egy holt és még Jézus segítette fel, akkor valószínű, hogy az történt vele, ami Jánossal a Pátmosz szigetén, amikor az Úr megjelent előtte. Úgy estem össze, mint egy holt, mondja. Vagy amikor a Salamon templomát fölszentelte a százhusz pap és nem bírtak megállni a saját lábukon Isten ereje alatt, és lehetne még sorolni tovább is. Nem ez a lényeg, hogy valaki elesik, vagy nem esik el, eldől, vagy nem dől el, hanem a lényeg az, hogy el tudja-e fogadni a gyógyulását.

Meg kell erősödnünk mindenben. A világ szeretné elhallgattatni Isten szavát. Igyekszik kigúnyolni minket, Isten szava helyett a saját hangját szeretné hallatni. Ha ma megnézzük, mi folyik a világban, látjuk, hogy ma is az ellenség beszél. Látjuk ennek a világnak az erkölcsi romlását, ami manapság folyik. Múlt alkalommal említettem, hogy egy nagyon erőszakos ideológiai, rossz erkölcsi gyarmatosítás folyik. El akarják hitetni velünk, hogy az LMBTQ program a nyerő, az a tuti, majd az fogja megváltani a világot Isten Igéjével szemben. Azt látjuk a világtörténelemben, hogy minél rosszabb az emberek erkölcsi szintje, annál nagyobb zűr van a világban. Az hozza a háborúkat, hozza a gazdasági nehézségeket, az hoz mindent. Ezek mind ott kezdődnek, annál az erkölcsi romlásnál, amikor Isten Igéjét a kukába akarják dobni. Majd mi meg tudjuk mondani, hogy mi a tuti! Ennek mindig láttuk a végét. Szegénység, nyomorúság, világháborúk, meg amit akartok,

minden. Ez ennek a vége és ma ezt akarja elhíttetni a világ velünk, hogy ez az üdvözítő és nem az, amit Isten mondott. Nagyon a sarkunkra kell állni és nagyon résen kell lennünk! A világ szeretné hallatni a saját hangját és hallatja is. Mert sajnos az összes média, az összes újság, az internetes portálok sajnos mind a világ kezében vannak. Mert a keresztények a szegénységet hirdetik. Az ördög nem hisz a szegénységben, ő tudja, hogy ha nála vannak ezek az eszközök, akkor ő fogja uralni a világot. Sajnos, ezeket nem a keresztények uralják.

A szószékről is néha mik hangzanak el: hát ebbe bele kell nyugodni, ez Isten akarata. Nem, nem és nem! Nekünk Isten Igéjét kell hirdetnünk. Igen, az ördög is ismeri a szavak erejét és elhítteti az embereket. Néha erőfeszítést kell hoznunk. Néha olyan dolgokat meg kell tennünk, amit korábban nem tudtunk megtenni. Ebben a körülötted levők nem biztos, hogy támogatni fognak. Amikor imádkozunk emberekért, akkor általában szoktuk mondani, hogy fájt a karod, jó, most imádkoztunk érte, akkor most csinálj olyat, amit eddig nem tudtál. Tedd meg! Nem baj, ha először fáj. Vagy, ha először kellemetlen, vagy kényelmetlen. Így jönnek elő a gyógyulások.

Amikor a vak Bartimeus odaszaladt Jézushoz, mielőtt odament volna, ledobta magáról a fehér köntöst. A fehér köntös a megkülönböztetés volt, hogy én vak vagyok. Amikor Jézus hívta, akkor azt mondta, hogy én már innentől kezdve nem akarom hordani, én már nem akarok vak lenni. Ezt kell tennünk! Mert a hit cselekedetek nélkül halott. Igen, tudjuk azt, hogy amikor valakinek fáj a lába és imádkozunk és meggyógyul, akkor lehet, hogy az első mozdulat még kényelmetlen. Lehet, hogy fájdalmas, de meg kell tennünk az első lépést.

Amikor a zsidók átmentek a Jordánon és elfoglalták az ígéret földjét, Isten megállította a Jordánt. Megállította, de a papoknak még a vízbe kellett bemenni. Amikor vitték a frigyládát és mentek át, akkor még a vízbe mentek bele. Amikor beleléptek a vízbe, akkor megállt a Jordán, úgy mentek be az ígéret földjére. Bizony van, hogy az ember szorongatott helyzetbe kerül. Gondoljatok csak bele, például az egyiptomi kivonulás, amikor már egy olyan súlyos helyzet volt, hogy mögöttük volt az egész egyiptomi hadsereg, előttük a Vörös-tenger és nem volt más menekülés. Akkor mit csinált a nép? Istenhez kiáltottak! Sokszor mielőtt a csoda megtörténik, belekerülhetünk ilyen szituációba, amikor hátulról is ott az ellenség, előre menekülés sincs, nincs semmilyen kimenekülési út, akkor jön az Úr és azt mondja, na, most nyújtsd ki a pálcádat! És akkor nyílik ketté a Vörös-tenger, akkor nyílik meg az út a túloldalra.

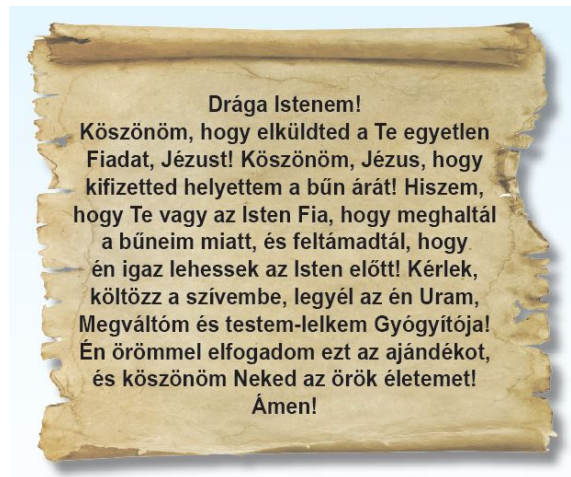
Nem szabad feladnunk, mert az Úr ott van velünk. Fontos az, hogy az Úr Jézus Krisztus velünk utazik a csónakban. Mindig ott van velünk. Teljesen megfélemezünk róla néha. Én is már kaptam ilyenén magam. Azért beszélek erről, hogy nem ezt tesszük. Mert a mi segítségünk az Úr! Úgyhogy ne a körülmények mozgassák a szívünket, hanem az Ige mozgassa a szánkat! Így sokkal jobb lesz. Igenis, vissza kell beszélni a körülményeknek! Mi döntünk, Jézus már megtette az Ő részét, úgyhogy a hitünket hozzuk összhangba vele. Jézust is megkísértette a gonosz. Miután Szent Szellemmel beteljesedett, hova ment? A pusztába. Negyven nap után elkezdte őt a sátán megszólítani és akarta a hatalma alá vonni. A sátán a kísértő – ne felejtse el. Nem a sátán a győztes! Ő egy teremtett lény és nagyon jól tudjuk, hogy mi lesz a vége. Meg van írva a sorsa, tehát nem ő a befejező, nem az övé az utolsó szó. Az utolsó szó Krisztusé! De nem csak kenyérral él az ember, azt mondja Jézus, hanem az Isten Igéjével. A szóval, a beszéddel, ami kijön a szánkon, amikor ott van a szorongatott helyzet. Jézus nem hagyta magát legyőzni a gonosztól. Sátán, nem fogsz legyőzni engem, mindegy mit kínálsz! Ma olyan könnyen meggyőzi a sátán az embereket. Például kínál egy jobb munkahelyet és elhagynak emberek dolgokat, vagy bizonyos dolgok miatt. Isten szavának van alárendelve ez az egész teremtett világ. Nekünk megadatott az a kegyelem, hogy Isten szavát, Isten beszédét szólhassuk. A sátán alá van rendelve és a teremtett világ is alá van rendelve Isten beszédének. Tehát a hatalom pozíciójából kell megközelítenünk a dolgokat. Ezért tudni kell ellenállni az ördögnek. A Biblia világosan mondja a Jakab 4,7-ben.

Jakab 4,7.

7. Vessétek hát alá magatokat Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut előletek.

Az utolsó részt általában nagyon jól tudjuk, hogy álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek, de ott az első rész, ha nincs meg, akkor az ördög nem fog elfutni. Tehát először is tegyük meg azt, amit Isten mondott. Mert Ő maga áll az Ige mögött. Az engedelmisség arról szól, hogy azt tesszük, amit Ő mondott. Jézustól elment a sátán, mert azt mondta, hogy a te uradat, Istenedet imádd. Helyre tetted, elmagyarázta neki, hogy hol van az ő helye. Az Isten Igéje lakozik bennünk! Tehát még egyszer, ne a körülmények mozgassák a szánkat, hanem Isten Igéje! Az mozgassa a szánkat is, meg a szívünket is! Legyél kész arra, hogy visszavedd mindazt, amit az ördög ellopott tőled! Ne hagyd magad, ne húzd fel a fehér zászlót, ne mondd azt, hogy nekem ez nem működik! Mert Jézus mit mond ilyenkor? Hogy legyen a te hited szerint, igaz? Ámen! Köszönjük az Úr kegyelmét!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com